

í lítla Sjöngleikarhúsinum, greiðir Jógvan frá, ið eisini minnist, at fyrstu tíðina kundi bardagi verða, men so við og við hvarv hetta, og 60'ara andin ávirkaði, so fólk fór út fyri at stutt-leika sær.

- Vit spældu saman í Faroe Boys og vóru uttanlands. Tað var eitt upp-livils, tá vit vitjaðu í Íslandi summarið í '66, og tá høvdu vit veruliga spælt okkum saman og vant í 14 dagar. Vit vórðu væl fagnaðir og fingur heitið „teir føroysku beatlarnir“ og komu í útvarpið. Vit vórðu enn tá bodnir til Finnlands, men eg gekk í Høydølum og hinir á læraraskúla. Vit spurdu, um vit kundu fáa fri. Tað kundu vit gott, vit skuldu bara ikki koma aftur, greiðir Jógvan læ-andi frá.

Jógvan minnist annars frá hesi tíðini, at teir leitu ikki bert í Havnini, men eisini runt um í landinum. T. d. í Klaksvík, í Vestmanna, á Skúlaforðinum og í Suðuroynni og annars til brúðleyp ymsastaðir.

Hetta við Faroe Boys helt á, til 1967, tá var tíðin komin, at „lærararnir“ vóru lidnir við skúlan, og henda tíðin fekk ein enda.

- Men í hesum Prix Foroyar dogum, er stuttligt at minnst, at í 1966, ta vóru vit teir fyrstu, ið skipaðu fyri eini poppkon-sert í Sjöngleikarhúsinum. Vit nýttu alla páskafrítíð-ina at ordna alt tað prak-tiska, og settu okkum í samband við bólkarnar, ið skuldu vera við. Har mundu vera eini 11 bólk-ur, tey flestu, ið vóru frammi tá, og vit spældu so eini 3 lög í part, meira var ikki rúm fyri millum frásøgu-mann og skríggjandi ung-dóm, sigur Jógvan, ið soleiðis minnist endan á Faroe Boys tíðarskeið-

num, har hinir, ið vóru eini 4-5 ár eldri, tó høvdu spælt langt áðrenn hann kom uppi.

Hetta tíðarskeið, har so nógv hendi innan tónleik og frigerðing. Jógvan minnst t.d., at hann sum yngri drongur í Havn plagdi at sníkja seg at lurta eftir Faroe Boys, har táverandi guitarleikarin, Atli Hansen, var stóra fyrmyndin, og á Jógvani skilst, at hann heldur nógv av hesum guitarleikara.

Tá Faroe Boys gavst, hendi eisini nakað tað sama við Íslendurs. Har helt Jógvan so fram, sam-an við t.d. Niels Símun Johannesen, Páll Kúrberg og Robert var eisini við eitt skifti. Jógvan minnst hetta tíðarskeið, sum stuttligt, og eitt ríkt popplív var tá í Havn.

Jógvan metir tó, at hetta ikki var orsakað av stuði av nokrum slag. Hvorki einum forðum menta-politikki ella peningi. Bólkarnir leiktu til dans, fyrri at stuðla t.d. Sjöngleik-arhúsinum og tí partinum av mentanini, ið nevndist sjöngleikur. Bólkarnir fingur 1/3. Húsið 1/3 og so fór 1/3 til stuttleikaskatt. Jógvan minnst, at fast varð eisini tíkið av til ljóð-förni. Guitarin, ið hann keypti sær, kostaði 2700 krónur og tað svarar óivað til 27.000 krónur í dag, so nógv danskvöld skuldu til.

Jógvan metir tó, at hann hevur verið heppin. Í Havn hevði hann Sjöngleikarhúsið at vera í. Tað høvdu ikki øll. Og bólkarnir vóru nógvir, nevast kunnu t. d. Enjoyers, Cream Crackers og Rúnar.

Í 1967 gav Faroe Boys eisini tiltikið LP-plátuna út, fyrri líkasum at mark-era, at eitt tíðarskeið var runnið.

BJARNI SKAALUM

ROBERT MC BIRNIE

JÓGVAN SOFUS VAGSHEYG

JÓGVAN DAHL

KÁRI MOURITSEN

»THE FAROE BOYS« undir venjing

The Faroe Boys. Myndin er úr einum av popp-bløðunum Vikan, ið komu út í sektsiárunum. Birgar Johannesen gav út

Mentanin

- Mentanarlívið tá varð ikki stuðlað, sum so. Tað vóru sangkór, hornor-kestar og Musikk-skúli, har fólk kundu fáa nakað av undirvising. Eyðun Jo-hannesen, eisini tá ein framúr leikari og leik-stjóri, arbeiddi í Sjöngleikarhúsinum í døgndrift, hann var altíð har. Tað er ikki vert at tosa um, hvat hann fekk fyri tað. Tað var idealisma, ið dreiv verkið. Varð hann betri stuðlaður, so kanska hevði verið longri í Foroyum, hugleið-

ir Jógvan í bakspeglinum.

Niður til Danmarkar

- Eg fór so til Danmark-ar at lesa í 1969. Jógvan Telling var í somu orind-um, Kári Mouritsen var niðri og Annika Hoydal. Vit kendust nakað frá studentakabarettunum og popptónleikinum í Havnini. Vit hittust so, Kári, Jógvan og eg, spældu til veitslur í Foroyingafelag-num. Gunar Hoydal var formaður í mentanar-gruuninum, ið stuðlaði og birti undir, so vit góvu út EP-plátu við tilfari úr

kabarettunum. Árið eftir, í '70, góvu vit aftur eina plátu út, men annars spældu vit ikki fast saman í Harkaliðnum, sigur Jógvan.

- Men pláturnar gingu sum heitt breyð, hoast okkurt var provokerandi og setti sær spor. Logini „15 ár“ og „Alment Starv“ vórðu forboðin í Útvarpi-num, minnst Jógvan.

Seinni fór Harkaliðnið meira yvir til fólkátónleik, tá tey komu at kenna fólk-átónleikarnar í McCal-mans. Tað smittaði og Harkaliðnið fór at leita í for-

oyska sangskattinum.

- Føroysku kvæðini og dansurin høvdu tað ikki so gott, vóru ikki „in“, og summi vóru positivt inn-stillaði, tá vit tóku tey upp á okkara hátt, meadn onn-ur hildu lítið um hetta. Men í dag sær út til, at skaðin var ikki so stórur, fólk kvøða, sum ongantið fyrr, og vit vísu bert á ein annan hátt at gera tað uppá og tað var ikki illa meint, sigur Jógvan við ikki sort av einum skálka-brosi.

Grand Prix og tónleikur í arabátí

Jógvan fór aftur til For-oya eina tíð, spældi við ymiskum, og fór so niður-aftur. Harkaliðnið tók tættin uppafur, men heldur ikki nú spældu tey fast saman. Jógvan var nú í Odense, hini í Keypmannahavn. Tey luttóku í sjónvarps-sendingum, Musikalske venner, og í eini sending, ið Jógvan er minni glaður fyri.

- Nakrir danir skuldu gera eina sending í danska sjónvarpinum, um lívið millum føroyingar í Dan-mark. Teir høvdu høyr um Harkaliðnið. Men teir høvdu snarað tí á til nati-onalromantiskt tvælt, men vit høvdu skrivað undir. Tá vit komu í upptøku-holini, stóð ein arabátur har, og í honum skuldu vit spæla, ein grýta við

Tá leikurin Hundadagakongur varð framfördur